

[Rahbæk Møller]

mer og vedtagelser, så vidt jeg kender til dem, er dette også socialdemokratiets og det radikale venstres holdning, men jeg er i hvert fald nødt til at understrege, at for SF er der tale om en helhed, der ikke kan brydes.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Vi er jo kommet til at drøfte mere end ændringsforslagene nu, og det får mig til at gøre den bemærkning, at det, man er ved at gøre her, egentlig er at udhule hele ejendomsretten. Man vil lade den nuværende kapitalvindingsskat afløse af en afgift, der skal vare i nogle år, og man arbejder for at indføre en løbende afgift af værdistigning. Man vil altså drage ind til sig en hel masse mere, end man har gjort før. Jeg vil gøre opmærksom på, at man hidtil stort set er gået den anden vej, og at man i og for sig også ville lempe den særlige indkomstskat på bl.a. parcelhuse med grunde over en vis størrelse. Det er den anden vej, man hidtil er gået, og det er sket med den nuværende regerings stemmer. Kendsgerningen er, at man nu vil til at stramme grebet. Det er ikke nok, at der står nogle dårlige huse, der ikke er vel vedligeholdte, man skal minsandten af med yderligere afgift, når man er så formastelig at ville sælge huset inden for en vis periode, og hvis man beholder det, skal man af med en løbende afgift hen ad vejen. Det er prisen for det, man gør her. Jeg synes, de partier, der går med til det, har grund til at bøje deres hoveder og sige: det var faktisk ikke det, vi regnede med skulle ske. Men det er altså det, der kommer til at ske.

Glistrup (FP):

Også vi i mindretallet må naturligvis erkende den realitet, at de radikale og de andre socialistiske partier ved andenbehandlingen fik gennemtruffet med et flertal den nye, meget store og permanente særskat på landbruget.

Når fremskridtspartiet alligevel har taget initiativet her ved tredjebehandlingen til gennem ændringsforslag nr. 1 og 2 at få ophævet denne særskat igen, er det, fordi det ved udvalgsbehandlingen har vist sig, at der overhovedet ikke var skygge af hold i de to argumenter, som fremførtes her fra talerstolen under andenbehandlingen for, at landbruget

nu skal døje med denne nye særskat. For det første anførte man skattetekniske overvejelser, som også kom ind i SFs indlæg her i dag. Det har imidlertid vist sig, når vi har gået det igennem, at al skatteteknik taler til fordel for den hidtidige ordning, som har været gældende, lige så længe vi har haft indkomstskat, og at det vil være ret håbløst og umuligt at fordele bilagene, som det nu skal gøres, imellem, hvad der falder på den overvejende del af ejendommens driftsbygninger, og hvad der falder på beboelsen. Med den viden, vi nu har fået gennem udvalgsbehandlingen, må vi ganske klart sige, at skattetekniske forhold ikke taler for at gennemføre den nye særskat.

For det andet blev det anført specielt fra det radikale venstres side, at landbruget til gengæld skulle have compensation på andre områder, noget med privatforbrugsbeskatningen, noget med avancebeskatningen, noget med afskrivningsregler o. lign. Vi har gået det tålmodigt igennem i udvalget led for led, alt, hvad der skulle være compensationen, og resultatet er blevet – det vil ministeren ganske givet være enig i – at der ikke er skygge af compensation til landbruget i de andre forhold. Dem kommer vi til rigeligt at diskutere andre, mindre gode dage, men det skal i hvert fald klart fastslås, at de regler, der påtænkes ændret i ligningslovens § 28, afskrivningsloven og kapitalvindingsskatte-loven, ikke specielt har med landbruget at gøre; det bliver ganske generelle regler, som kommer til at omfatte alle erhverv, hvad enten det så alt i alt bliver til skattelettelser eller til skatteskærper, og det kan der jo unægtelig siges en hel del om.

Vi kan derfor fastslå, at de begrundelser, som blev givet under andenbehandlingen, har vist sig ikke at holde, og derfor er det rimeligt, at vi nu ved tredjebehandlingen stemmer om spørgsmålet igen. Det ligger også mere klart nu i dag, hvad der må være regeringens ønskemål på dette område: et rent ideologisk ønske om at socialisere dansk landbrug. Det kan vi lige så godt fastslå; det er den eneste grund til dette forslag. Først har man bragt landbruget ud i krise ved at skabe folketingsflertal for en høj rente, som regeringen ensidigt og alene bærer skylden for, og så gælder det nu om at underminere landbruget, og det er denne underminering af landbruget, dette er et led i og desværre et